

Sprintslakken voor de nanobak

Met de opkomst van de nano aquaristiek is ook de vraag naar kleine aantrekkelijke aquariumdieren gestegen. Naast garnalen en kleine kreeftjes is ook het aanbod van aantrekkelijk gekleurde slakken enorm toegenomen.

De *Neritina turrata* is zo'n verschijning, het is een tropische slak met een fraaie zebra tekening. Er bestaan verschillende kleur- en tekening variëteiten. De kleur van de schelp varieert van geel, oranje naar donkerbruin met een bronsachtige glans en is volledig overdekt met zwarte fijne dwarsstrepen of stippen. Vanwege dit opvallende en mooie uiterlijk en hun sprintgedrag zijn ze enorm populair geworden. Zij kunnen overdag soms lange tijd stil blijven zitten. Ze zijn s'nachts beslist actiever dan overdag en dan kunt u ze zien racen (?!) door de bak. Vandaar ook dat men ze sprint- en renslakken noemt.

Wat hun gedrag betreft zijn ze zeer geschikt voor het kleine aquarium. Deze slakken eten het liefst zachte algen en dood plantaardig materiaal dat zich op de bodem verzameld. Zij schuwen er ook niet voor terug om een dood visje te verorberen en droogvoer lusten ze ook. Ze fungeren als uitstekende opruimers van etensresten en halfvergane plantendelen. Je kan ze bijvoederen met blaadjes sla en spinazie of met voedertabletjes.

De slakken komen in de natuur voor in Zuid Oost Azië, zowel in zoet- als brak water. Ze worden gemiddeld zo'n 3cm groot en kunnen meerdere jaren oud worden. De mannetjes blijven kleiner dan de vrouwtjes. Deze slakken zijn kieuwslakken. Dat betekent dat ze de nodige zuurstof direct uit het water halen. Ze hechten zich met hun voet stevig vast aan het oppervlak. Ga dus voorzichtig tewerk als je ze wil losmaken, om beschadiging van de voet te voorkomen. Ze beschikken ook over een operculum, waarmee ze hun huisje kunnen afsluiten bij droogte of gevaar.

De *Neritina*'s zijn zeer sociale slakken en moeten dus in groepsverband gehouden worden. Een mooie groep bestaat zo uit een 10-tal diertjes. Je moet wel oppassen als je een dergelijk aantal slakken in een nanobakje plaatst. Als er een exemplaar sterft vervuult het sterk het water. Daarom stelt men als vuistregel dat men ongeveer 15 liter water per slak zou moeten voorzien.

De slakken stellen weinig eisen aan het water. Ze zijn relatief makkelijk te houden bij een watertemperatuur van

20 tot 25°C, en een pH van 6.5 tot 8. Let wel op dat de KH en de GH niet onder de 5 komt, de mineralen calcium en magnesium, heeft de slak nodig voor de opbouw van zijn slakkenhuis.

Je moet wel opletten als je medicijnen in je bak moet gebruiken. Hier zijn ze, zoals trouwens de meeste slakken zeer gevoelig voor. Je kan ze dus best tijdelijk verwijderen, vooraleer je medicijnen toevoegt in je bak.

In tegenstelling tot vele andere slakkensoorten zullen ze nooit

voor een slakkenexplosie in je bak zorgen.

Tot nu toe zijn er geen (of weinig) kweekresultaten bekend. Ze zullen wel eieren afzetten, maar vermits de eitjes alleen uitkomen in brakwater zal je nooit nakweek in je bak terugvinden.

In de natuur leggen ze hun eitjes op drijvende planten en worteldelen die door de stroming richting zee en dus naar brak water getransporteerd worden. Hier komen de eitjes uit en de larfjes groeien op door zich te voeden met phytoplankton. Als het kleine slakjes geworden zijn keren ze terug naar zoetwater.

